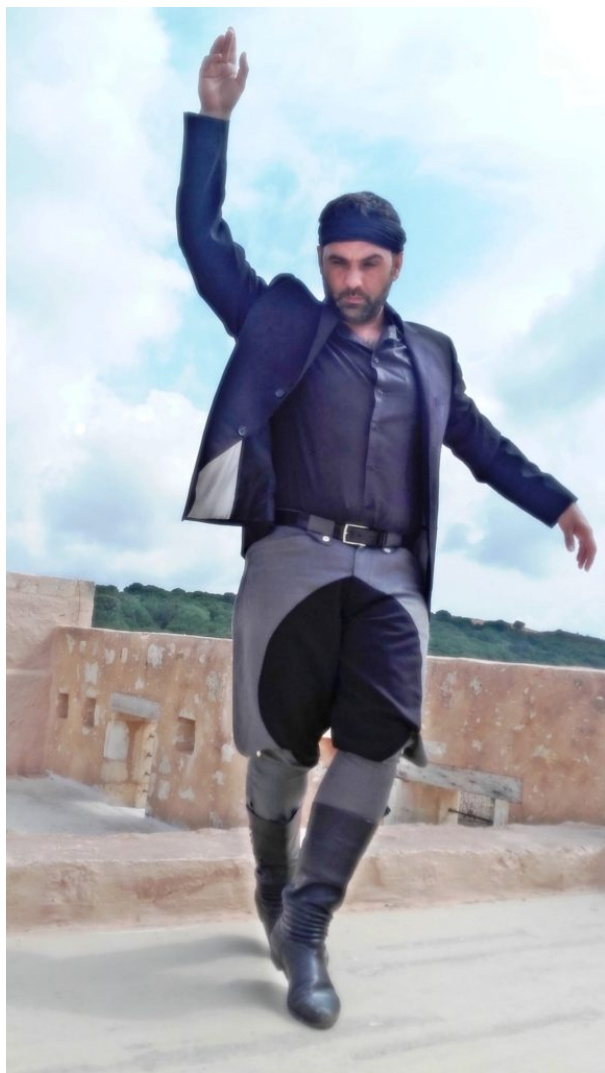

«Ο Κρητικός Χορός στο Σταυροδρόμι του Χθες και του Αύριο» (Κατερίνα Χουζούρη)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Γιατί χορεύουμε σήμερα Κρητικούς χορούς; Πώς μεταλαμπαδεύεται ένας ολόκληρος πολιτισμός μέσα από τον Κρητικό χορό; Τι σημαίνει τελικά παράδοση; Πώς διδάσκεται ο Κρητικός χορός; Μπορούν οι σύγχρονοι άνθρωποι να χορέψουν όπως χόρευαν πριν από 50 ή 100 χρόνια; Ποιος είναι ο ρόλος του χοροδιδασκάλου Κρητικών χορών στην σύγχρονη εποχή; Τι σημαίνει διδάσκω Κρητικούς χορούς; Πώς γίνεται να συνεχίσουμε αρμονικά την χορευτική έκφραση της Κρήτης, χωρίς να αλλοιώνουμε τα βασικά της χαρακτηριστικά;

Τα παραπάνω είναι μερικά μόνο από τα ερωτήματα, στα οποία θα απαντήσει ο ερευνητής - δάσκαλος Κρητικών χορών Γιάννης Μεγαλακάκης, σε μια σειρά θεματικών διαλέξεων με θέμα «Ο Κρητικός Χορός στο σταυροδρόμι του Χθες και του Αύριο». Οι παρουσιάσεις θα γίνουν στις 2 και 23 Μαρτίου, στις 27 Απριλίου και στις 18 Μαΐου, στις 18.00μ.μ., στο Μουσείο Λαϊκής Τέχνης και Παράδοσης «Αγγελική Χατζημιχάλη». Οι διαλέξεις οργανώνονται από τον Οργανισμό Πολιτισμού Αθλητισμού και Νεολαίας του Δήμου Αθηναίων και πραγματοποιούνται με την υποστήριξη της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Κρητικών Σωματείων.

Οι διαλέξεις απευθύνονται σε όσους ασχολούνται ή επιθυμούν να ασχοληθούν με τον Κρητικό χορό και γενικότερα με τον ελληνικό παραδοσιακό χορό, επιστημονικά, ερευνητικά, επαγγελματικά και οργανωτικά. Επίσης, σε όσους διδάσκουν ή συμμετέχουν σε χορευτικούς και άλλους πολιτιστικούς φορείς.

Οι διαλέξεις έχουν ελεύθερη είσοδο. Οι θέσεις είναι περιορισμένες και θα πρέπει να γίνεται από τους ενδιαφερόμενους τηλεφωνική κράτηση, στα τηλέφωνα 210 3243972 και 6971870962.

Ο Ερευνητής-Δάσκαλος Κρητικών χορών Γιάννης Μεγαλακάκης, γράφει για τη φιλοσοφία και τη διάδοση Κρητικού χορού τα εξής:

«Από την αρχαιότητα, η μουσική στην Κρήτη είχε ξεχωριστή θέση. Από τις ανασκαφές (Κνωσός, Φαιστός κ.α.) και τα αρχαία κείμενα, παίρνουμε πολύτιμες πληροφορίες. Αναπαραστάσεις (γλυπτών, κεραμικών, ζωγραφικής) απεικονίζουν μουσικούς και χορευτές, που παραπέμπουν στη σημερινή εποχή. Ο λυράρης παίζει στη μέση και γύρω του χορεύουν κυκλικά. Υπάρχει μία μυστήρια σύνδεση με το παρελθόν, τους προγόνους μας σε κάθε γωνιά της Κρήτης, τη στιγμή που τα πόδια μας χορεύουν τα βήματα, τα οποία έχει χορέψει χιλιάδες χρόνια πριν, αυτός ο λαός.

Έχουμε εντοπίσει χορούς και μελωδίες, τα οποία είναι παντελώς άγνωστα στο ευρύ κοινό. Πολλά χωριά της Κρήτης χορεύουν τους δικούς τους χορούς και τραγουδούν δικές τους μελωδίες και είμαστε υποχρεωμένοι όλοι όσοι ασχολούμαστε με την διδασκαλία, να τους καταγράψουμε πριν χαθούν για πάντα. Από τα Παλαιά Ρούματα των Χανίων, έως στην κάτω Ζάκρο στο Λασίθι, έχουμε καταγράψει πολλούς χορούς με πολλές διαφορές στην χορευτική έκφραση και ύφος. Παρατηρούμε ότι διαφορετικά εκφράζεται στο χορό αυτός που ζει στο βουνό ή σε ένα ορεινό χωριό, με αυτόν που ζει σε πεδινό χωριό ή κοντά στην θάλασσα.

Βλέπουμε ότι χορεύουμε αναλόγως πως ζούμε και ποια είναι τα βιώματά μας. Το

ευτύχημα είναι ότι όσο ψάχνουμε, τόσο ανακαλύπτουμε πολιτιστικούς θησαυρούς, οι οποίοι μας διδάσκουν ήθος και μας εμπνέουν για να δημιουργήσουμε. Αν δεν νιώσεις, δεν χορεύεις. Νομίζεις ότι χορεύεις. Το να αποστηθίζεις βήματα δεν είναι χορός.

Έχουμε δημιουργήσει μια χορευτική ομάδα, η οποία δεν αναπαράγει απλά τους Κρητικούς χορούς, αλλά ο κάθε χορευτής μέσα από την δική του ψυχοσύνθεση και προσωπικότητα, εκφράζεται μέσα από αυτούς...

Η παράδοση δεν είναι μουσείο, είναι κάτι ολοζώντανο, γι' αυτό και κατάφερε να διατηρηθεί τόσους αιώνες. Για να εξελίξεις όμως την παράδοση χωρίς να την αλλοιώσεις, χρειάζεται έρευνα, γνώση, αγάπη και επαφή με την τέχνη γενικότερα».

Κατερίνα Χουζούρη